

9. Omgaan met honden

Het graag willen is niet genoeg, bereid zijn te doen wat nodig is, dat telt!

In sommige gevallen moet men een hond niet leren dat iets niet kan. Men moet een hond leren dat het niet mag.

Willen is kunnen is een gekende slogan en de naam van vele sportclubs maar ook zeer relatief wanneer het over omgaan met honden gaat. Volgens mij klopt het wel als het over gezelschapshonden gaat, wanneer je het dan goed aanpakt klopt deze slogan zeker. Spijtig genoeg zegt de realiteit dat zeer weinig mensen de aanschaf van een hond goed plannen en er niet de nodige tijd voor uittrekken.

Daarbij komt dat tijd en geduld alleen het niet doen. Er zijn ook fokkers die een zéér lange wachttijd hebben en toch zeer slechte producten afleveren. Exclusieve hondjes met grote kampioenen als voorouder zijn bijvoorbeeld geen garantie. Goede ouders zijn gewoon één van de vele voorwaarden. Het genetische is belangrijk maar garandeert niets. De moeder van Mike Tyson heeft voor zover ik weet nooit gebokst. Zelfs wanneer een fokker het beste fokmateriaal gebruikt, maar niet doet wat nodig is, kan het zijn dat zijn dure pups honden zijn die veel problemen opleveren en moeilijk zijn om mee samen te leven en dus uiteindelijk als gezelschapsdier waardeloos.

Laat ons ook niet vergeten dat datgene wat een kundige trainer zijn hond leert, waardoor deze in de kijker loopt of zelfs kampioen is, hij dat niet heeft overgeërfd. Het enige wat we wel weten is dat de mogelijkheid om dat resultaat te bereiken aanwezig is. Ook een zeer goede veeboer kan uit een weide waar maar 6 koeien instaan er geen 7 uithalen! Maar het is ook niet zo dat wanneer ik de fiets van Tom Boonen zou krijgen ik even hard kan fietsen.

Uiteraard is conditie en een fiets niet hetzelfde als omgaan met een hond. Er is ook een groot verschil tussen een huishond en een sporthond. Voor huishond volstaat het de theorie te begrijpen en dat zo goed mogelijk toe te passen. Misschien gaat het dan allemaal niet perfect maar het zal in ieder geval leefbaar zijn. In sommige gevallen gaat het zelfs prima. Dat hangt een beetje van de individuele instelling van de hond af. Immers ook bij honden die in aanmerking komen voor huishond zijn er gemakkelijke en moeilijke, met alle gradaties er tussenin.

Een ander verhaal wordt het bij diegene die aan hondensport willen doen. Zij zijn dikwijls al afhankelijk van een bepaald ras. Men gaat geen wedstrijden schapendrijven doen met een Grey hound en geen hondenkoers met een Border collie en hier is theoretische kennis

omzetten in praktijk niet voldoende. Er moet ook aanleg zijn en veel werkkraft om die praktijk bij te schaven.

Ik geef u een voorbeeld:

Toen ik vóór in de twintig was ging ik af en toe biljarten en wanneer ik op TV naar een wedstrijd driebanden keek met Raymond Ceulemans wist ik praktisch bijna altijd op voorhand hoe hij die bal ging maken. Dat bewijst dat ik theoretisch praktisch zo goed was als Raymond Ceulemans maar het verschil was dat ik er in de praktijk niets van bakte. Ik kon maar zéér af en toe in de praktijk omzetten wat ik in theorie wel wist.

Er is dus een zéér groot verschil in kennen en kunnen en dat komt voor diegene die meer willen dan een huishond zeer duidelijk tot uiting. Let op: ook een huishond voedt zichzelf niet op, maar sociaal en opgevoed zijn is nog wat anders dan prestaties leveren in competitie. Honden zijn graag bezig dat is zeker maar dat wil niet zeggen dat een sporthond automatisch gelukkiger is dan een huishond. Ook in de sport lopen oenen rond die teveel verlangen en te weinig kennen en kunnen. Spijtig genoeg zijn er huishonden die te weinig te doen hebben en daardoor als probleemhond beschouwt worden.

Nog een ander verhaal wordt het wanneer we de instructeur of lesgever gaan bekijken. Ik ken ze, ze bestaan echt “de natuurtalenten”. Mensen, waardoor omgaan met honden zo eenvoudig lijkt, zij hebben het! Het lijkt wel een gave, men zegt weleens “dat het uit hun buik komt” en dat heeft met meerdere zaken te maken.

Onder andere gevoel, het bijna automatisch lezen van de hondentaal, instinct, misschien wel het 6é zintuig en waarschijnlijk nog tal van andere zaken. Ik veronderstel dat al die gaven tezamen “talent” genoemd worden. Als zo iemand dan ook nog werkkraft heeft zien we dikwijls een uitzonderlijk goede hondengeleider.

Spijtig genoeg is dat alles geen garantie om een degelijke instructeur of lesgever te zijn. Het juist omschreven talent helpt uiteraard geweldig maar om les te geven komt er nog wat bij, namelijk geduld hebben en de gave om datgene wat je zelf weet, kent en voelt, verstaanbaar en uitvoerbaar over te brengen, zelfvertrouwen en persoonlijkheid hebben, assertief zijn dus.

Of we nu een zeer gemakkelijke huishond hebben of zelf genoeg talent waardoor we geen instructeur nodig hebben of we doen aan recreatie – of topsport, het begint altijd bij de gezondheid van onze hond. Niet alleen nu maar ook in de toekomst en daar past Fast food niet bij. Problemen vermijden is natuurvoeding gebruiken, dat is toch logisch!

Denis Steurs

